

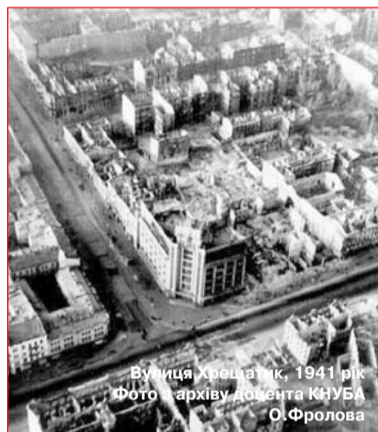


**Виходить  
з 1962 р.  
№5-6  
(1367-1368)  
Травень  
2010 рік**

## НИЗЬКИЙ УКЛІН ПОКОЛІННЮ ПЕРЕМОЖЦІВ!



Центр Києва під час окупації.  
Листопад 1941 р. Фото з архіву  
доцента КНУБА О. Фролова



Вулиця Хрещатик, 1941 рік  
Фото з архіву доцента КНУБА  
О. Фролова

Свій посильний внесок у Перемогу над фашистською Німеччиною внесли й викладачі, співробітники та студенти КІБІ. Більше 200 викладачів, співробітників і вихованців інституту билися на фронтах Великої Вітчизняної війни. Серед них майбутній ректор інституту Ю.О. Ветров, викладачі М.О. Гусев, М.С. Красницький, Я.У. Лінійчук, І.О. Пашков, Л.П. Поляков, Л.М. Северинівський, К.С. Сударенко, С.А. Усов та ін. Викладачі, співробітники і вихованці КІБІ в 1941 – му брали участь у будівництві протитанкових ровів, дотів, бліндажів в районі Борщагівки, Тарасівки-Боярки, в районі села Горенка (за Пущею-Водицею). Навколо Києва було побудовано три потужні оборонні лінії загальною протяжністю 230 км, що включає 30 км протитанкових ровів, 15 км ескарпів, 750 дзотів, барикад і ін

73 дні й ночі героїчно оборонявся Київ. 19 вересня 1941-го війська Червоної Армії змушені були залишити місто. Почалися чорні дні фашистської окупації, але місто продовжувало жити і боротися... У цей час у місті діяло 68 підпільних організацій і груп, активну участь у яких брали співробітники КІБІ. Відомо, що деякі вихованці та співробітники КІБІ, що залишилися в окупованому Києві, були розстріляні в Бабиному Яру в Києві.

Мужність і героїзм проявили багато вихованців КІБІ. Два з них М.М. Стаднічук і Т.П. Хандога стали Героями Радянського Союзу.

Немає такого фронту, на якому б не воювали представники нашого вузу. І нам знайома гірота втрат: багато хто не повернувся до рідних пенатів.

День Перемоги – це свято не тільки для тих, хто брав участь у бойових діях, відновлював країну, віддаючи своє здоров'я, ентузіазм, енергію, але і для молодого поко-

ління. Їм належить зберегти те, що було відвоювано ціною неймовірних зусиль.

Патріотизм і мужність, саме життя покоління переможців і до цього дня служать одним з самих значущих моральних критеріїв. Вони стали символом сили національного духу нашого народу. Народу, який не відступив, не зламався перед ворогом, відстояв суверенітет і честь нашої Батьківщини.

Підбрав **С.Майстренко**, студент КНУБА

## ЦІНОЮ ЖИТТЯ ДІДІВ І ПРАДІДІВ СЛАВА ВАМ, БОГАТИРЯМ!



Подружжя Валінкевичів разом  
вже майже 60 літ

Перемога у Великій Вітчизняній війні – подвиг і слава нашого народу. Як би не змінювалися за останні роки і оцінки, і навіть факти нашої історії, 9 травня – День Перемоги залишається незмінним. Наш народ "зі сльозами на очах" відзначає свята Великої Перемоги у Великій Вітчизняній війні, згадуючи всіх полеглих, відомих і невідомих солдатів, які захистили Батьківщину ціною свого життя. Сьогоднішньому молодому поколінню Велика Вітчизняна війна відома з книг та фільмів письменників, журналістів і кінодокументалістів, які брали участь в битвах цієї війни, добре знали солдатський побут на війні, подвиги генералів і рядових, відчуття страху і зради негідників. Все було в цій війні: і безглузда ні чим невинуватим загибель людей, і необдумані накази командирів, і самовідданість бійців, і героїзм мільйонів солдатів. Адже саме завдяки цим звичайним людям в шинелях наша країна здолала фашизм. А ми, щоб цінувати мирне життя, завойоване ціною крові і життів наших дідів і прадідів, повинні знати про них усе і пам'ятати...

операції 1944 р. Численні героїчні подвиги здійснили тут радянські воїни. Ті, хто відвідав музей героїчної оборони і звільнення Севастополя, обов'язково бачив там діораму "Штурм Сапун-гори 7 травня 1944 р." – від ред.).

Наталія Іванівна Фісун, співробітниця нашого університету, відповідає на запитання газети.

– Ми знаємо, що вашому дідусеві – Флоріану Федоровичу Валінкевичу – вже майже 87 років. Ваша сім'я і родичі завжди приїжджають до Новограда-Волинського, де мешкає дідусь, на його день народження... Чи відомі вам його солдатські шляхи під час Вітчизняної війни?

(Закінчення на стор. 3)

## Опитування

### ЩО МИ ЗНАЄМО ПРО ЗАХИСНИКІВ БАТЬКІВЩИНИ?

Напередодні 65-ї річниці Перемоги редакція студентської газети "Архітектура і Будівництво" разом з трьома студентськими кореспондентами протягом 10 днів провела власне соціологічне дослідження серед студентів університету, присвячене темі Великої Вітчизняної війни. Предметом його стало з'ясування того, що знають студенти – молоді українці, правнуки солдатів Великої Вітчизняної війни про ті трагічні події, що знають вони про фашизм?

Ми опитали 100 студентів від 17 до 24 років. Маємо результати:

Відмовилися відповідати на питання 10 осіб, заявивши, що дана тема їх не цікавить. На питання про дату і закінчення Великої Вітчизняної війни отримані такі результати: 83 молоді людини сказали, що війна почалася в 1941 і закінчилася в 1945 році. 6 людей не змогли відповісти на це питання. Один студент вказав, що війна почалася в 1942 році. Точну дату – 22 червня 1941 року і 9 травня 1945 назвали лише 11 респондентів.

Наступне питання звучало так: "Яка країна почала військові дії?". 85 осіб відповіли: "Німеччина", 4 респондента не змогли відповісти на нього. Один з опитаних назвав Австрію як країну-агресора.

Прізвище та ім'я політичного лідера Німеччини – Адольф Гітлер – згадали 82 респондента; 8 людей не змогли відповісти на це питання.

Правильно назвали Верховного Головнокомандувача Радянського Союзу – Й.В. Сталіна – змогли 66 осіб (66% від опитаних). 8 студентів назвали Г.К. Жукова, 16 чоловік не змогли на питання відповісти, 10 студентів заявили, що питання їм байдуже.

На запитання "Які країни підкорили фашистська Німеччина у Другій Світовій війні?" 44% відповіли, що не знають. Правильну й повну відповідь дати не зміг ніхто. У решті 46 опитаних були лише спроби відповіді типу: "Польща" (16%), "Франція" (5%), "Чехословаччина" (3%), "Бельгія" (2%), "Австрія" (1%). У решті 19 опитаних відповіді були незвичайні – "Єгипет", "Іспанія, Італія", "Голландія, Румунія", "Угорщина", "Фінляндія"...

Імена відомих Героїв Великої Вітчизняної війни не змогли назвати 84% опитаних; лише 6 респондентів згадали по одному імені: 2 студенти назвали З. Космодем'янську, 1 студент – О. Матросова, 1 студент – М. Гастелло, 1 студент – Героїв-панфіловців (без вказівки імен). Лише одна людина назвала 3-х Героїв – З. Космодем'янська, М. Джалілі, М. Казей.

На питання "Хто з Вашої родини брав участь у Великій Вітчизняній війні?" послідували такі відповіді: 5 респондентів відповіли, що їхні близькі не брали участі у Великій Вітчизняній війні, 85% опитаних заявили, що їхній дід або прадід брав у ній участь, двоє вказали, що їх дідусь і бабуся – учасники війни, троє відзначили, що багато їхніх родичів полягли на полях битв в цю війну.

На запитання "Які книги Ви прочитали про Велику Вітчизняну війну?" Ми отримали відповіді. 82% опитаних відповіли, що таких книжок вони не читали, лише 6% перерахували такі твори, назвавши один або два з них, як "Молода Гвардія" (О. Фадеев), "Живі і мертві" (К. Симонов), "А зорі тут тихі" (Б. Васильєв), "Вони билися за Батьківщину" і "Доля людини" (М. Шолохов), "Зірка" (Е. Казакевич). Дві відповіді були абсолютно невірними: студенти зарахували романи "Гранатовий браслет" (О. Купрін) та "Війна і мир" (Л. Толстой) до творів про Велику Вітчизняну війну 1941–1945 рр.

Перерахувати фільми, які студенти дивилися про Велику Вітчизняну війну, змогли лише 28%. Були названі фільми: "А зорі тут тихі" (14 осіб), "У біій йдуть одні старики" (4 людини), "Сімнадцять миттєвостей весни" (4 людини), "Зірка" (2 особи), "Молода Гвардія" (2 особи), "Ми з майбутнього" (2 особи), "Доля людини" (1 особа). Крім цього, були названі комедія "Дівчата", яка не має нічого спільного з Великою Вітчизняною війною, і кінофільм "Піднята цілина" (за М. Шолоховим), що розповідає про будівництво колгоспів у перші роки колективізації. 72% опитаних не змогли назвати жодного фільму.

На питання "Звідки Ви черпаєте інформацію про Велику Вітчизняну війну?" студенти відповіли: "Зі ЗМІ – телебачення, інтернету, з кінофільмів, від знайомих" (42%), лише 6 молодих сказали, що дізнавалися про війну з розповідей родичів і батьків та 3 особи відповіли, що в школі на уроках історії (що є, на нашу думку, дуже плачевним результатом). Інші 52% не відповіли на це питання. Слід зазначити, що фільми, зняті в радянський час, більшість студентів охарактеризувало як правдиві, реалістичні, достовірні. З фільмів, знятих в останні роки, більшість молодих людей судять про події Великої Вітчизняної війни. Тому дуже важливо, щоб вони не спотворювали історичної дійсності.

Проведене газетою університету опитування показало, що знання студентів КНУБА про таку важливу подію в історії країни, як Велика Вітчизняна війна, жалюгідні. Молодь вже трьох поколінь, починаючи з 90-х років була позбавлена виховання громадянської самосвідомості. У школі і в університеті в навчальних програмах з історії країни така важлива тема фактично відсутня, викладачі не знайомлять студентів з настільки важливою сторінкою в історії держави. Хоча більша частина студентів, що брали участь в опитуванні, сказали, що ставляться з повагою до подій і учасників Великої Вітчизняної війни і вказали на те, що, на жаль, сьогодні ми згадуємо про воїнів-ветеранів лише напередодні свята Перемоги.

Т.Тараненко, Т.Тимченко, О.Космак, студкори газети

## Молода еліта

# СТАРАННЯ І ТРУД – УСЕ ПЕРЕТРУТЬ...



**Ігор Кузьмич – п'ятикурсник санітарно-технічного факультету нашого університету. Ми почули про нього випадково, коли викладач, завідувач лабораторії кафедри водопостачання Неля Василівна Ткачук висловлювала своє враження щодо магістерської роботи студента. І університетській студентській газеті "А+Б" захотілося запропонувати Ігореві відповіді на питання. Читайте!**

**– Ігоре, вже 5-й рік ти навчаєшся в КНУБА. Що в навчанні подобається, а що змінив би?**

– Особливо подобається те, що я навчаюсь в КНУБА, університеті який готує спеціалістів будівельного профілю і має всесвітньо відому славу. Також те, що заняття проводять викладачі, які бажать готувати добрих спеціалістів, мають життєвий і практичний досвід та діляться ним, застерігаючи від помилок, які можливі на практиці. На мою думку, негативне те, що скорочуються години занять по спеціальності – це понижує ефективність засвоєння матеріалу. Недостатня кількість лабораторних занять не дає можливості донести до студентів новинки будівництва. Студент, виходячи з університету, має велику теоретичну базу, але зовсім маленьку практичну.

**– Як вчився всі семестри в університеті? Чи брав участь в олімпіадах, конференціях? Які мав результати?**

– Перші два роки усе було "не ахті". У II – му півріччі I курсу потрапив до лікарні, відповідно набув пропусків і не успішних результатів. Викладачі допомагали наздогнати пропущене, правда не всі, дехто відвертався й говорив: "це твої проблеми"; тяжко давалися гуманітарні предмети. Але я зміг узяти себе в руки: почав підніматися по усіх показниках. Вже з II – го півріччя III курсу "втягнув" на підвищену стипендію. В олімпіадах брав участь, але досягень там не отримав. Двічі брав участь у конференціях "Водопостачання та водопідготовка". У першій представив оглядовий матеріал магістерської, на другій – частину проведених власноруч у лабораторії КНУБА експериментальних дослідів магістерської роботи під керівництвом наукового керівника Є. В. Юркова.

**– Чи займаєшся наукою? Чи складно поєднувати навчання і заняття наукою?**

– Якщо це можна так назвати, то так. Наука – справа трудомістка й любить, щоб їй приділяли велику кількість часу. Але я ще студент, і часу в мене небагато, тому доводиться виділяти вільний час заняттям у лабораторії. Це, звісно, тяжко, але якщо досягаєш позитивних результатів у досліді, це впливає дуже корисно і з кожним разом хочеться досягати все більшого.

**– Як вважаєш, нинішні студенти вчать з примусу чи навпаки?**

– На мою думку, студенти все більше втрачають власну думку, не звертають уваги на те, що їм ближче до душі... Хоч є й такі, що знають, чого хочуть досягти у житті.

**– Чи боїшся труднощів зараз або у майбутньому?**

– На мою думку, кожна людина боїться труднощів, але по-своєму. Бувають моменти, які заставляють нервувати, боятися, навіть опускати руки... Я для себе знайшов шлях долати ці перешкоди: спочатку усе обмірковую й вибираю декілька варіантів для долання труднощів, а тоді їду до кінця, як у народній мудрості: "старання і труд – усе перетруть".

**– Ким бачиш себе після закінчення КНУБА? Викладачем чи...**

– Для того, щоб бути викладачем потрібно іще поступити до аспірантури. Взагалі хотів би бачити себе в якості викладача та успішної людини.

**– Як проводиш вільний час? Про що мрієш?**

– Той вільний час, який з'являється, як усі студенти стараюсь слухати музику, займаюсь спортом (не професійно, чисто для себе). Зустрічаюсь з друзями, проводимо час на природі; їзду до них на батьківщину, також до близьких та рідних. Люблю пізнавати щось нове та цікаве, ходжу в кіно... Маю мрію знайти чуйну, добру, хазяйську й красиву дівчину, завести сім'ю жити в благополуччі, стабільності довго та щасливо.

**– Які в тебе пріоритети в житті? (любов, дружба...)**

– Основні пріоритети – допомагати слабшим та підтримувати тих, хто цього потребує. Це допомагає бути хорошим другом не тільки хлопцям, але й дівчатам.

Підготовлено газетою

## Пленарне засідання

# НАУКОВО – ПРАКТИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ КНУБА



Президія 71-ї науково-практичної конференції КНУБА



Президент "Укрбуд" Ю.К.Пелих

**З 16 по 19 березня в університеті відбулася 71 – ша науково-практична конференція професорсько – викладацького складу, аспірантів та студентів університету, в роботі якої взяли участь 14 секцій та 50 підсекцій. Було заслухано 1348 доповідей, в т.ч. 285 аспірантських, докторантських та здобувачів, 575 студентських, 30 доповідей представників організацій України.**



Начальник Управління  
В.А.Осинська



Під час пленарного засідання

Відкрив пленарне засідання конференції ректор університету д.т.н., професор А.М.Тугай. У вступному слові він підкреслив, що робота конференції спрямована на широке висвітлення результатів фундаментальних досліджень з виявленням практичних виходів, з прикладних досліджень надаватиметься перевага доповідям, які висвітлюють конкурентоспроможні результати, та

проблеми, що мають місце в галузі будівництва. Ректор звернув увагу, що за останні роки в університеті приділяється велика увага заохоченню молоді до участі в науково-технічній діяльності.

Гостями конференції були Президент Української державної будівельної корпорації "Укрбуд" Ю.К. Пелих та начальник Управління економіки та розвитку будівельної діяльності Мінрегіон-

буду В.А.Осинська, які виступили з доповідями.

Так, Ю.К. Пелих представив слухачам свої думки на тему: "Сьогоднішні проблеми будівельної галузі України і шляхи їх вирішення". Вчені університету уважно прослухали розповідь Ю.К. Пелиха про досвід роботи будівельної корпорації в сучасних умовах житлового будівництва. Президента "Укрбуду" особливо турбує те, що

## Nota bene

# ЧИМ ДЛЯ ВАС Є СВЯТА В СІМЕЙНОМУ КОЛІ?



**Весна багата святами: 8 Березня, Великдень, День матері, Міжнародний день родини. Зрештою, не лише весна, а й будь-яка пора року дає нам багато нагод створити сімейне свято. Взагалі, українцям притаманна гостинність. Якщо за кордоном у гості не прийнято ходити без попередження, то у нас воно не обов'язкове. Адже тебе завжди радо зустрінуть, вислухають, підтримають, допоможуть, поцінують з тобою радіощами та успіхами.**

Родинні свята насамперед створюють відчуття затишку, тепла, безпеки. Можна сказати, що будь-яке свято – релігійне, державне, особисте – це свято сім'ї, тому що воно єднає найближчих і найрідніших людей. Коли УГКЦ присвятила 2003 рік родині, то закликала щомісяця святкувати день одного з членів родини – бабусі, дідуся, матері, батька, дитини – аби найближчі люди могли зближуватися та якомога більше пізнавати один одного.

Святом сім'ї Церква вважає Різдво, коли вшануємо батька, матір і дитину, а також Великдень. Попри те, маємо і державні сімейні свята. Ще з далекого 1929 року з ініціативи Союзу українців, впродовж десяти років святкували День матері. Потім це свято офіційно відновили 1999 року. Відтак другу неділю травня присвячуємо матері. 1994 року Генеральна асамблея ООН оголосила 15 травня Міжнародним днем родини.

Ці свята змушують нас задуматися про значення сім'ї та родини. Впродовж всього існування людства наші серця не втомлюються збагачувати й удосконалювати людські взаємини.

У різні часи в різних народів існували найрізноманітніші погляди на родину, своє місце в ній, місце родини в суспільстві. З часом з'являлося щось нове, але, попри все, сім'я залишалася унікальним засобом збагачення живої людської душі, яка постійно перебуває у пошуку та розвивається. Саме завдяки родинам живе суспільство.

Кожна сім'я має свої традиції святкування. Цим ми виявляємо свої найбільші цінності, міцніємо, єднаємося, дбаємо про позитивну атмосферу у власній домівці.

**Аліна Бережна,  
студентка III курсу КНУБА**

**"ПРИНОСЯТЬ ДУХ  
УРОЧИСТІ"**

З усіх свят я найбільше полюбляю Новий рік та Святий вечір. На свята в сім'ї зникає буденна атмосфера, вітає дух урочистості. Переважно в такий час

люди аналізують свої стосунки з найближчими, часто миряться, якщо були посварені.

**Артем Ковальчук,  
студент IV курсу КНУБА**

**"ЗБЛИЖУЮТЬ РІДНИХ"**

У нашій сім'ї ми відзначаємо дні народження та найбільші релігійні свята – Різдво та Великдень. Щодо релігійних урочистостей, то їх святкуємо традиційно, а всі інші важливі події ми намагаємося відзначати на природі. Саме під час свят ми багато спілкуємося – це дуже зближує.

**Марія Безкоровайна,  
студентка I курсу**

**"РОДИННІ СВЯТА – ЦЕ НАГОДА  
ЗУСТРІТИСЯ"**

У нас велика родина, десь близько п'ятнадцяти осіб. За великим святковим столом збираємося на Паску та на Різдво, також на ювілейні дати рідних. Святкуємо завжди весело. Всі інші події відзначаємо лише в сімейному колі. Вважаю, що свята, попри всі клопоти і зайнятість, спонукають людей зустрічатися, ділитися думками, враженнями, адже у будні ми здебільшого обмежуємося телефонними розмовами.

**Ігор Савчук, студент II курсу**

**"ДОПОМАГАЮТЬ НАЛАГОДИТИ  
СТОСУНКИ"**

Ми завжди відзначаємо дні народження найближчих людей. По-особливому готуємося до Свечечора та Великодня. Різдво традиційно святкуємо вдома, у своїй сім'ї, а на Паску їдемо до бабусі, де сходиться вся наша велика родина. На 8 Березня та День матері я, брат і тато вітаємо маму. Свята, на мою думку, зближують батьків із дітьми, сприяють тому, щоб зустрітися з далекими родичами. Свята поєднують людей, допомагають налагодити стосунки між рідними.

Міркувала та опитувала

**Ірина Мартинюк, студентка III курсу**

нині будівельна галузь знаходиться у глибокій кризі і щоб якнайшвидше виправити це становище необхідно провести реформи з активною участю освітян. Доповідач визначив основні стратегії виходу будівництва з кризового становища. І, головне, на що акцентував автор – це встановлення тісного зв'язку науки з виробництвом, що, на його думку, значно покращить стан будівельної галузі.

На заключному пленарному засіданні конференції були заслухані звіти керівників секцій про роботу секцій та підсекцій.

Сімдесят перша науково-практична конференція Київського національного університету будівництва і архітектури прийняла рішення: роботу секцій та підсекцій схвалити; кращі доповіді, визначені рішеннями секцій та підсекцій, рекомендувати до опублікування в збірках наукових праць університету; за результатами конференції видати в університеті "Збірник тез студентських доповідей", до якого включити кращі доповіді студентів, рекомендовані до опублікування рішеннями секцій і підсекцій; залучити студентів до участі у науково-дослідній діяльності

наукових шкіл університету, проведенні фундаментальних і прикладних наукових досліджень, виконанні госпдоговірних та держбюджетних робіт; при конкурсному відборі проектів наукових досліджень, що фінансуються за рахунок бюджетних коштів, надавати переваги тим роботам, в яких беруть участь студенти та молоді вчені; розробити та впровадити комплекс заходів, спрямованих на заохочення молоді до участі в науково-технічній діяльності, зокрема через впровадження університетських грантів для аспірантів та студентів, які мають досягнення в наукових дослідженнях; запровадити відбір обдарованої молоді для участі в конкурсах на отримання премій, грантів Президента України та стипендій Кабінету Міністрів України; інформацію про проведення наступної 72-ої науково-практичної конференції професорсько-викладацького складу, аспірантів і студентів розмістити на сайті університету ([www.knuba.edu.ua](http://www.knuba.edu.ua)).

**В.Семенов,**

провідний фахівець науково-дослідної частини університету

## ОСВІЧЕНА ЛЮДИНА ЗАВЖДИ БАГАТА ДУШЕЮ



**25 квітня 2010 року відзначив своє перше сімдесятип'ятиріччя завідувач кафедри технології будівельного виробництва Київського національного університету будівництва та архітектури заслужений будівельник України, доктор технічних наук, професор, академік Академії будівництва України, Почесний академік Української Академії наук, ветеран праці, Віталій Костянтинівич Черненко.**

високому рівні, ознайомити студентів з останніми досягненнями науки і техніки, дати більш глибокі та ґрунтовні знання. Постає Віталій Костянтинівич Черненко якнайкраще відповідає вищесказаному: чудово володіє майстерністю лектора, керує дипломним проектуванням, успішно веде підготовку науково-педагогічних кадрів, стимулює викладачів університету до дослідницької діяльності...

Досягненням професора Черненка є те, що ним підготовлено до захисту три доктори технічних наук, семеро під його науковим керівництвом стали кандидатами технічних наук. Професор має широкі міжнародні зв'язки з вченими Білорусії, Ізраїля, Естонії, Німеччини, Польщі, Росії. Надрукував понад 160 наукових та методичних праць, в тому числі 3 монографії, 3 довідники, 12 підручників та посібників (обсягом близько 150 друкованих аркушів особисто автора). Він – співавтор ДБН та інших нормативних матеріалів. Має 20 авторських свідоцтв і патентів на винаходи. Віталій Костянтинівич Черненко бере активну участь в громадській діяльності. Є членом двох спеціалізованих Рад по захисту кандидатських і докторських дисертацій, Ради факультету і вченої Ради університету. Він – член наукової Ради Академії будівництва України та член Президії Творчої науково-технічної спілки будівельників України.

Професор Черненко працює науковим керівником колективу вчених, які вирішують сучасні проблеми виробництва і займаються оцінкою та визначенням технічного стану будинків і споруд. Серед них реконструкція об'єктів в Києві на вулицях: Січневого Повстання, Липської, Пилипа Орлика, Терещківської, Басейній, Інститутській, Хрещатику тощо (всього близько 120 протягом 1997–2009 рр.). До "Євро-2012" були виконані роботи по реконструкції "Мистецького арсеналу", Національної філармонії та по обстеженню місцевості і технічній експертизі місць можливого зльоту-посадки у Києві гелікоптерів масою до 5,7 т.

За плідну діяльність В.К.Черненко нагороджений Грамотою Верховної ради України, знаком "Відмінник освіти України", Почесними грамотами різних Міністерств і відомств, кількома медалями, є лауреатом премій ім. академіка М.С.Буднікова Академії будівництва України та премії ім. Платона Української академії наук тощо.

## ВЧИТЬ ПРАЦЮВАТИ, ДУМАТИ, АНАЛІЗУВАТИ



**Видатний вчений України в галузі машинобудування, доктор технічних наук, професор, лауреат премії Академії будівництва України ім. М.С. Буднікова (2009), відмінник освіти України (2002) В'ячеслав Сергійович Ловеїкін 14 квітня відзначив 60-літній ювілей! Широ вітаємо!**

альністю 05.05.05 "Піднімально-транспортні машини" захистив вже через рік (1982) в Українському заочному політехнічному університеті у Харкові. Через шість років подумав і про докторську. 1988–1991-го навчався в докторантурі КНУБА. Підготував докторську дисертацію на тему "Синтез оптимальних режимів руху механізмів вантажопідйомних машин" і захистив її 1994 року у спеціалізованій вченій раді при Харківській інженерно-педагогічній академії за спеціальністю 05.05.05 "Піднімально-транспортні машини".

### ВІД ФІЗИКИ ДО БУДІВНИЦТВА

Ще в школі його улюбленими предметами були фізика та математика. Неодноразовий переможець шкільних і районних олімпіад з цих дисциплін. До Київського інженерно-будівельного інституту на факультет автоматизації будівельного виробництва (спеціальність "Будівельні машини та обладнання") він вступив 1967-го. Через 5 років (1972) закінчив його з відзнакою й був рекомендований до аспірантури. З часу навчання в КІБІ він займається наукою на кафедрі теоретичної механіки під керівництвом доцента Бориса Євгеновича Горського. Виступає на щорічних наукових конференціях інституту, бере участь у конкурсах республіканських студентських робіт. За роботу "Синтезатор чотириланкового механізму" став призером республіканського конкурсу. Саме доценту Горському завдячує В'ячеслав Сергійович і вважає своїм учителем протягом всього життя.

### ВІК ЖИВИ – ВІК УЧИТЬСЯ

Закінчивши інститут, працює майстром і старшим інженером у Київському управлінні механізації № 519 Мінмонтажспецбуду УРСР, продовжуючи займатися науковою роботою. 1976 року В.С. Ловеїкін перейшов на роботу в науково-дослідний сектор Київського інженерно-будівельного інституту, де став відповідальним виконавцем госпдоговірних робіт з ВО "Ждановтяжмаш" (нині Маріуполь) та Макіївським металургійним комбінатом. Через рік (1977) взяв участь у програмі "Конструктор" відділення "Искусственный интеллект" АН СРСР.

Через декілька літ став працювати асистентом кафедри експлуатації та ремонту будівельних машин. Викладав дисципліни: "Технологія конструкційних матеріалів", "Металознавство і зварювання". Згодом дисциплін додалось. Серед них: "Надійність будівельних машин", "Теорія технічних систем" і "Якість машин".

Кандидатську дисертацію на тему "Динамічний аналіз стрілових систем кранів з горизонтальним переміщенням вантажу при зміні вильоту" за спеці-

### НАЙБІЛЬША НАГОРОДА – ВДЯЧНІ УЧНІ

З моменту заснування в КНУБА кафедри основ професійного навчання (2002) доля пов'язала В'ячеслава Сергійовича з нею. Працює на посаді професора і викладає дисципліну "Теорія механізмів і машин", керує магістерськими роботами та дипломним проектуванням. Знання, які передає професор Ловеїкін студентам – нові і актуальні, вважають його вихованцями.

2006 року за пропозицією керівництва Технічного навчально-наукового інституту Національного університету біоресурсів і природокористування України (колишній Національний аграрний університет України) очолив кафедру "Конструювання машин". З 2009 р. за сумісництвом виконує обов'язки директора НДІ "Техніки і технологій".

У науковому доробку професора Ловеїкіна – близько 600 опублікованих наукових та науково-методичних праць, серед яких 7 монографій, 1 підручник, 8 навчальних посібників, 5 довідників, 350 наукових статей. Він має понад 130 авторських свідоцтв на винаходи і патентів.

Професор В.С.Ловеїкін – віце-президент Підійомно-транспортної академії наук України, академік Академії будівництва України, член експертної ради з галузевого машинобудування Вищої атестаційної комісії України, член спеціалізованих вчених рад по захисту кандидатських та докторських дисертацій в Київському національному університеті будівництва і архітектури, Національному університеті біоресурсів і природокористування України, Тернопільському державному технічному університеті ім. Івана Пулюя, член редколегій 7 наукових журналів та збірників.

Нагороджений – Почесною грамотою Київського міського голови (2004), Почесним знаком Міністерства освіти і науки України "За наукові досягнення" (2006), Почесною грамотою Міністерства освіти і науки України (2006) та ін.

**Колектив кафедри основ професійного навчання**



Німеччина. Полковник Влох інспектує інженерно – саперну бригаду.

## КОЗАЦЬКОМУ РОДУ НЕМА ПЕРЕВОДУ

Павло Степанович Влох святкує ювілей. Трохи історії його малої батьківщини та родини... Народився в сім'ї хлібороба в мальовничому, серед ланів і гать, селі Влохи, що на Полтавщині. Цікава історія цього села. Ще 1659 року козаки поверталися на Запорізьку Січ з визвольної війни під керівництвом Богдана Хмельницького, де билися з яками під Жовтими Водами. Зупинились на відпочинок серед степу. Козаку Волоху сподобалась місцевість і він вирішив заснувати зі своїми побратимами тут село. Ім'ям його і було назване село – Волохи. Але згодом волос-

ний писар переписуючи реєстр загубив літеру "О" і Волохи назвали Влохами, і жителі Влохами. Босоногим хлопчиськом допомагав батькам по господарству, а на літніх канікулах працював в місцевому колгоспі. Батьки раділи, що росте хліборобська заміна. Але Павлик думав інакше.

Закінчивши середню школу, вирішив стати військовим, пам'ятаючи, що є така необхідна професія – захищати Батьківщину.

(Продовження. Початок на стор. 1)

## СЛАВА ВАМ, БОГАТИРЯМ!

– Зрозуміло, ми знаємо його багату військову біографію. Та й сам дідусь часто згадує, аналізує і зіставляє написане у книгах із особисто побаченим та пережитим у борні з поневолювачами. Як на нього, то справжній герої – це ті, хто не повернувся з війни додому, залишив по собі безкінечні біль і смуток...

Дідуся мобілізували на фронт 13 липня 1942 року. Спочатку він служив у 324 батальйоні 26 інженерно-будівельного управління Сталінградського фронту. Там солдати зводили укріплення перед містом на Волзі. Сталінград став символом нескореності людського духу, хоробрості людей, які воювали, напружили їх душевних сил і готовності до подвигу, турботи про товаришів, про поранених, які ні на хвили-

ну не втратили самовладання... Все це під час бомбувань ворожих літаків, які скидали на радянських бійців листівки провокаційного змісту. Але вони зміцнювали оборону, і як результат: Сталінград вистояв.

**– Чи виявляє інтерес до відрізка військового, героїчного життя свого прадідуся ваша дочка Олена?**

– Вона знає, що після Сталінградського фронту дідусь воював на Південному фронті та на Ставропільщині. Прадід їй розповідав, як став сапером, закінчивши спеціальні курси з мінування та розмінування. До речі, відомий вислів "Сапер помиляється раз у житті" під час війни дідусь згадував ледь не щодня. Адже фашисти застосовували різні типи протипіхотних і протитанкових мін, полюбля-

ли всілякі "сюрпризи". На них, згадує дідусь, підірвався не один сапер. "Прокладали ми проходи у німецьких міних полях перед кожним черговим наступом радянських військ... Вдень відпочивали, а як стемніє, підповзали до загороджень і у проміжках між спалахами освітлювальних ракет різали дріт, перебиралися на нейтральну смугу. У темряві, лежачи, намащували вибухові пристрої, знешкоджували їх і повзком рухалися далі". Згадуючи розповіді дідуся, часто думаю: яка це смертельна небезпека, яке напруження, адже всі складності у вигляді болотистого чи мерзлого ґрунту, до уваги не бралися... Треба було у точно встановлений час виконати розмінування".

**– Чи у дідуся були випадки у військовому житті, коли він міг загинути, але залишився живим?**

– Так, були. Це сталося на фронті у

Прибалтиці. Одного разу сапери двома групами по 10 чоловік під командуванням лейтенанта узбіччям дороги прямували до передової. Було це надвечір. Бійці рухалися ланцюжком. Раптом на відстані 1 км з ворожих позицій гримнула гармата. Саме дідусь побачив у небі чорну цятку в їхньому напрямку і викрикнув: "Повітря!" Бійці метнулись на землю, і буквально за три метри від голови дідуся вибухнув снаряд. Коли отямився, лейтенант поцікавився, хто подав команду залагати. У присутності товаришів по зброї виголосив дідусеві подяку. А дід зрадів, що вкотре залишився живим і людию врятував.

**– Що залишилось в пам'яті дітей, онуків, правнуків солдата Ф. Валінкевича? Чи знає сім'я, які військові нагороди у фронтовика?**

– Перш за все, він сам і бабуся Марія Тимофіївна, з якою він разом вже близь-

ко 60 років. За ратний труд дідусь відзначений понад трьома десятками вітчизняних і польських нагород. Серед найдорожчих йому – звичайно ж, орден Слави Ш ступеня, ордени Вітчизняної війни II ступеня, "За мужність" Ш ступеня, Богдана Хмельницького Ш ступеня, медалі "За Перемогу над Німеччиною", "За взяття Берліна", "За визволення Варшави", "Захиснику Вітчизни", польські – Бронзовий Хрест Заслуги, медаль Перемоги, медалі за Варшаву, за Одер, Нісу і Балтику, знак Грюнвальда та ін.

**– Чи є у ветерана війни Ф. Ф. Валінкевича мрії?**

– Дідусь мріє, щоб всі ми, його сім'я, були щасливими й ніколи не пережили того, що пережив колись він під час Великої Вітчизняної. Дай Боже, щоб так було!

**І.Герасченкова**

## Спорт

ДО КНУБА ПРИЙШЛА ВЕСНА  
І ПОРА ВЕЛИКОГО СПОРТУ!

Слово спортивному коментатору газети "Архітектура і Будівництво" Віталію Лозинському, студенту АТП-42:



Команда факультету АІТ – чемпіони першості КНУБА з баскетболу

– Для початку привітаємо збірну КНУБА з вільної боротьби, котра посіла друге загальнокомандне місце на II спортивних іграх серед вищих наукових закладів Києва Ш-IV рівня акредитації. Бронзовими призерами змагань стали Руслана Мішиєва, студентка групи ВВ-42, та Владислава Корепанова з групи МБГ-21.

А тепер про найцікавіше! В середині березня пройшла першість КНУБА з баскетболу. Змагання проходили у запеклій, спортивній боротьбі, жодна з команд не хотіла поступатися. Інтрига зберігалася до останнього дня змагань. Почнемо з кінця.

Останнє і V місце загальнокомандне посіла команда архітектурного факультету. А у матчі за бронзові нагороди нас чекала боротьба до останньої секунди. У найзапеклішій боротьбі III місце виборола команда факультету ГСУТ, а почесне IV місце зайняла команда будівельного факультету. У фіналі зустрічались минулорічні чемпіони, команда санітарно-технічного факультету та команда факультету АІТ. Цей матч не тільки показав високу результативність, а й став справжньою прикрасою змагань! Команда ФАІТу лише на останніх хвиликах зустрічі вирвала перемогу, завдяки відмінним командним діям та тактиці! Отже, поздоровляємо чемпіонів та всіх учасників змагань!

## МІСЯЦЬ БОКСУ



Турнір до Дня захисника Вітчизни. Євген Пугачев (синя форма) в атаці в бою за III місце.

Три наші студенти взяли участь у турнірі та зайняли призові місця. Серед них: Є. Пугачев, студент групи ГД-11, вагова категорія до 64 кг – I місце, С. Горбачевський, група ПЦБ-18, вагова категорія до 91 кг – II місце та Д. Вербицький, група ТБ-11, – III місце. Всі спортсмени показали мужність, цілеспрямованість, аналітичне мислення у тактиці проведення поєдинків.

Збірну команду КНУБА з боксу на двох спортивних іграх представляли 26 студентів – спортсменів з різних факультетів і спеціальностей, а саме: 11 дівчат і 15 хлопців. Всі студенти готувались до змагань дуже відповідально, дотримувались режиму харчування (для корегування ваги) та тренувань. Вміло поєднували навчання з підготовкою до змагань. Особливо наявним було бажання студентів отримати перемогу: робилося все можливе для досягнення високого результату й навіть більше.

Треба відмітити успіхи студентів: В. Зінька, група ТКД-21, Є. Пугачева, група ГД-11, С. Горбачевського, група ПЦБ-18, Т. Зазимка, група МБ-216 і ін., які зустрічались у поєдинках з боксерами – майстрами спорту України зі Спеціалізованих навчальних закладів, таких як Національний університет фізичного виховання і спорту України та Республіканське вище училище фізичної культури та спорту, провели свої поєдинки у високому темпі та з високою майстерністю. За це їм дісталися оплески від глядачів та уболівальників.

Команда КНУБА посіла Друге загальнокомандне місце серед вузів III-IV рівня акредитації Києва; серед неспеціалізованих вищих навчальних закладів – Перше загальнокомандне місце. Яскравих перемог та успіхів в навчанні, спорті і житті!

В. Лозинський, спортивний коментатор "А+Б"

## ІСТОРІЯ ПІСЕНЬ ВІЙНИ. "ТЕМНАЯ НОЧЬ"

Велика Вітчизняна війна 1941–1945 рр. була неймовірно важким випробуванням для нашого народу, армії, держави. Однак, попри величезні втрати, відчуття правоти і справедливості своєї справи війна викликала колосальний приплив творчої енергії.

Пісні у ті чотири довгих роки були більше ніж пісні. Уявити війну можна за картами битв і мемуарів, але справжню правду про людей можуть розповісти тільки пісні і листи. Війна не лише прожита – вона проспівана: від "Пусть ярость благородная..." у 1941 р. до "Праздника со слезами на глазах..." у День Перемоги, "Огонек", "Темная ночь", "Давай закурим", "Жди меня" і багато інших пісень, які написані в роки Великої Вітчизняної – справжні шедеври музичної лірики.



Марк Бернес – виконавець пісні "Темная ночь"

багато хороших пісень і танцювальних мелодій, серед яких скромно пролунав вальс, написаний Єжи Петербурзьким у Дніпропетровську.

Яків Галицький, поет і драматург, тут же, в залі накидав кілька рядків у своєму блокноті, слухаючи ніжну мелодію вальсу: "Синенький скромный платочек падал с опущенных плеч. Ты говорила, что не забудешь ласковых, радостных встреч..." Після концерту композитор і поет зустрілися. "Синий платочек" дуже сподобався Єжи Петербурзькому. І вже через кілька днів пісню, повний текст якої дописав Галицький, виконував соліст оркестру Станіслав Лендау.

Пісня одразу полюбилася. Відомий поет О. Сурков у своїй книзі "Голос часу" писав: "Уже з перших днів війни стало чути, що поряд з кованими рядками "Йде війна народна..." у солдатському серці жевріють ліричні слова пісеньки "Синий платочек". Тут же виник і народний варіант "Синего платочка". Його слова всім добре відомі:

*Двадцать второго июня  
Ровно в четыре часа  
Киев бомбили,  
Нам объявили,  
Что началась война...*

Але все ж найпопулярнішим виявився третій варіант пісні, що виник в 1942 році. Як це сталося? Клавдія Іванівна Шульженко добре знала пісню з текстом Галицького. Мила мелодія, простенькі слова. Можливо, ця пісенька не стала б такою популярною, якщо б не молода співачка...

Якось артистка зі своїм ансамблем виступала в гвардійській частині генерала М. Гагена на легендарній "Дорозі життя" через Ладозьке озеро. Тут вона познайомилася зі співробітником газети 54-ї армії Волховського фронту лейтенантом Михайлом Максимовим. "Дізнавшись, що я пишу вірші, – згадував Максимов, – Шульженко попросила мене написати новий текст "Синего платочка". "Пісня популярна в народі, – сказала вона, – у неї приємна мелодія. Але потрібні слова, які б відображали нашу велику битву з фашизмом".



Клавдія Шульженко. 1942 р.

Пропозиція схвилювала молодого журналіста. Він ніколи не писав пісень. Проте відмовити Клавдію Іванівні не зміг і пропрацював над текстом усю ніч. "Мені відразу сподобалася пісня, прості слова, які беруть за душу, – говорила потім співачка, – у кожного із захисників нашої Батьківщини є своя рідна жінка, найближча, улюблена й дорога, за горе і страждання якої він буде мститися ворогові". Так з'явилися нові рядки:

*Строчит пулеметчик  
За синий платочек,  
Что был на плечах дорогих!*

Відомо, що влітку 1940 року пісню зі словами Я. Галицького записала на платівку відома співачка того часу Ізабелла Юр'єва. Її швидко розкупили. Але, коли пізніше Шульженко проспівала "Синий платочек" з текстом Максимова, успіх нового варіанту пісні був забезпечений. Чуття справжню актрису не підвело, вона не помилилася. Саме на таку пісню чекали люди. Може бути, текст пісні і небездоганий, але він вірно передає обстановку тих тривожних днів.

Анатолій Залізний, автор книги "Мій друг – грамплатівка. Записки колекціонера" (1989 р.) говорить, що співачка завжди включала в свій концерт "мирні" ліричні пісні: "Руки", "Андрюша", "Зустрічі", "Мама", "Давай закурим" і, звичайно ж, "Синий платочек". З тих пір пісня залишилася в її репертуарі. Учасник Великої Вітчизняної війни, письменник Ю. Яковлев писав: "Коли я чую пісню про синю хусточку, то відразу переносюся в тісну фронтову землянку. Потріскують в печі дрова, а на столі – патефон. І звучить пісня, така рідна, така зрозуміла..."

...До війни пісні видавалися на платівках, а вже потім ставали популярними. У воєнний час артисти їх виконували на концертах, бійці співали у хвилини відпочинку. На фронті пісні заслужували своє право на існування. Вони зігривали душі солдатів, з ними йшли в бій і вмیرали з піснями на устах. У листопаді 1942 року на екрані вийшов фільм "Концерт фронту", поставлений на Центральній студії кінохроніки режисером М. Слущьким за власним сценарієм. У зйомках брали участь багато акторів, серед них і Клавдія Шульженко з "Синим платочком".

Фільм приніс пісні справді всенародну популярність.

Світлана Осадчук,  
студентка V курсу КНУБА

ЗА КИНУТИЙ НЕДОПАЛОК  
ОШТРАФЮЮТЬ НА 1300 ГРН

Кинутий недопалок

В Україні вже півтора місяця діють нові штрафи за засмічення вулиць. Спеціалізатори штрафують за кинутий повз урни недопалок або обгортку від цукерки. Тепер це буде коштувати не 17 грн., як раніше, а від 340 до 1360 грн. Штрафи вже діють, проте активно застосовувати їх почали не скрізь. Але, наприклад, в Кіровограді заборонено смітити, палити, пити пиво, лузати насіння в громадських місцях. На порушників полюблюють спеціалізатори, які в день складають до 100 протоколів. Учасники рейдів спочатку роблять усне попередження порушників, у разі повторного порушення складають протокол. У Солом'янському районі, де знаходиться КНУБА, складатимуть протоколи співробітники санепідстанції (СЕС), Київзеленбуду та начальники, заступники, головні інженери ЖЕКів. Передаватимуть протоколи до районної адміністрації, яка й випишуватиме штрафи.

У конфліктних ситуаціях на допомогу покличуть міліцію. У спеціалізації немає ні права затримувати, ні засобів захисту. За словами інспектора спеціалізації Сергія Кареліна, дії людини, що викинула недопалок на тротуар підпадають під 152 статтю – "засмічує прилеглу територію".

У міськадміністрації переконують, що виховання штрафами повинно подіяти. Городяни новацію здебільшого підтримують.

Раніше повідомлялося, що в Україні хочуть ввести штрафи за відмову поступитися місцем літнім людям, пасажиром з дітьми, вагітним жінкам та інвалідам у громадському транспорті.

Такі заходи містяться в проекті закону "Про антикризові заходи у сфері житлово-комунального господарства", зареєстрованому у Верховній раді. Штраф за таке порушення планується ввести в розмірі від 5 до 20 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян (17 гривень).

У цьому ж законопроекті пропонується ввести штрафи за перебування в салоні автобусів в стані алкогольного та наркотичного сп'яніння, куріння, прослуховування гучної музики і за викидання сміття та інших предметів з вікон і дверей.

Підбрала Н.Середняк, студентка газети



## ВАРТО ЗНАТИ

- На вісім років продовжують життя 15 хвилин щоденного сміху.
- Доведено, що довше прожити й уникати стресів допомагає віра, зокрема, постійне відвідування храмів, участь у Богослужіннях.
- Позитивно впливає на здоров'я та настрої класична музика. Скажімо, коли слухаємо Бетховена, заспокоюється серце, знижується тиск і розслабляються м'язи.
- Довше прожити допомагає індивідуальність, коли завжди та в усьому маємо власну думку, не переймаємося тим, що про нас думають інші.
- Дбаймо про гігієну рота. Щоденно чистячи зуби, можна помодшати на шість років, адже цією процедурою ми виводимо з ротової порожнини шкідливі бактерії, які можуть спровокувати серцево-судинні захворювання.
- Профілактикою стресу є домашні улюбленці – собаки та кішки.
- Не нехтуймо сном. Той, хто спить не менше семи годин на добу – живе довше.

НАШ САЙТ В ІНТЕРНЕТІ: [www.knuba.edu.ua](http://www.knuba.edu.ua), e-mail: [arh\\_bud@knuba.edu.ua](mailto:arh_bud@knuba.edu.ua)

Засновник — Київський національний університет будівництва і архітектури  
Свідчення про реєстрацію: КІ, № 137 від 20.12.1995 р.

Редакція може публікувати матеріали, не поділяючи точки зору автора.  
Редакція лишає за собою право редагувати і скорочувати матеріали авторів.  
Надруковано у ЗАТ "ВІПОЛ", вул. Волинська, 60

Редактор Ірина Герасценкова  
АДРЕСА РЕДАКЦІЇ: 03180, м. Київ-180,  
Повітрофлотський проспект, 31, кімн. 601а, тел. 241-55-35